

Nr 63.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till ändrade bestämmelser angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer samt angående pensions- och dyrtidstillägg åt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.; given Stockholms slott den 29 januari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 januari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för finansdepartementet statsrådet Wigforss anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter följande:

I utlåtande till Kungl. Maj:t den 2 september 1925 rörande beredande av pension av statsmedel åt en f. d. förman vid Upplands infanteriregementes skomakeriverkstad har statskontoret erinrat, att enligt de bestämmelser om ny pension för vissa pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer, som av 1925 års riksdag godkänts samt till efter rättelse meddelats i kungörelse den 18 juni 1925 (nr 280), förutsatts, att pensioner som av riksdagen komme att beviljas efter år 1925 skola till be-

loppet så avpassas, att de kunna betraktas såsom nyreglerade och alltså icke vara förenade med annan tilläggsförmån än dyrtidstillägg enligt de för sådant tillägg till tjänstepension efter den 1 juli 1925 gällande grunder. Med hänsyn till lydelsen av bestämmelserna i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360) angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer har emellertid — såsom statskontoret framhållit — tvekan uppstått, huruvida icke innehavare av en sålunda av riksdagen beviljad pension skulle enligt nämnda bestämmelser vara berättigad att åtnjuta sådant pensionstillägg som i kungörelsen avses. För att förekomma detta icke åsyftade förhållande har statskontoret ifrågasatt, huruvida icke i nämnda kungörelse borde inryckas uttrycklig föreskrift, att den, som senare än vid 1925 års riksdag blivit genom särskilt beslut av riksdagen förklarad berättigad till pension från allmänna indragningsstaten eller särskilt verks medel, icke må komma i åtnjutande av pensionstillägg varom nu är fråga under annan förutsättning än att medgivande därtill av riksdagen särskilt lämnats.

Vidare har statskontoret i utlåtande den 14 november 1925 rörande beredande av pension av statsmedel åt vissa änkor efter daglönare vid marinen framhållit önskvärdheten av att de av riksdagen hädanefter beviljade pensionerna till änkor och barn fastställdes till reglerade belopp. Genom denna anordning skulle jämväl nu ifrågavarande pensioner undandragas från erhållande av pensionstillägg, och dyrtidstillägget skulle å dem utgå efter reducerade grunder. För vinnande av detta syfte har statskontoret föreslagit, att till kungörelserna den 15 juni 1922 (nr 361) angående pensions-tillägg åt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. och den 15 juni 1923 (nr 267) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. fogas föreskrift av innehåll att pensionär, som i berörda författningar avses och senare än vid 1925 års riksdag fått pensionen sig tillerkänd genom särskilt beslut av riksdagen, må endast under förutsättning av särskilt medgivande av riksdagen åtnjuta pensionstillägg enligt förstnämnda kungörelse eller dyrtidstillägg enligt dyrtidstilläggs-kungörelsens förmånligare grunder.

Departements-
chefen.

Såsom av det sagda framgår, ordnades nu berörda fråga, vad angår riksdagspensioner åt f. d. befattningshavare i statens tjänst, i samband med den vid 1925 års riksdag beslutade pensionsregleringen. Statskontorets förslag innebär på denna punkt endast ett förtydligande. Emot ett sådant förtydligande har jag intet att erinra.

I övrigt avser statskontorets förslag, att de principer som sålunda redan gälla vid beviljande av riksdagspensioner åt f. d. befattningshavare skulle tillämpas jämväl vid beviljandet av riksdagspensioner åt änkor och barn. Ett genomförande av de föreslagna författningsändringarna skulle onekligen medföra större enhetlighet och reda vid behandlingen av pensionsfrågor,

avseende riksdagspensioner från indragningsstaten eller särskilt verks medel.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att besluta,

att den, som senare än vid 1925 års riksdag blivit genom särskilt beslut av riksdagen förklarad berättigad till pension från allmänna indragningsstaten eller särskilt verks medel, icke må komma i åtnjutande av pensionstillägg, varom förmåles i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360) angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer, under annan förutsättning än att medgivande därtill av riksdagen särskilt lämnats; samt

att pensionär, som avses i kungörelserna den 15 juni 1922 (nr 361) angående pensionstillägg åt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. och den 15 juni 1923 (nr 267) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. och som senare än vid 1925 års riksdag fått pensionen sig tillerkänd genom särskilt beslut av riksdagen, må endast under förutsättning av särskilt medgivande av riksdagen åtnjuta pensions-tillägg enligt förstnämnda kungörelse eller dyrtidstillägg enligt dyrtidstilläggs-kungörelsens förmånligare grunder.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bil. litt. vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Elis Lindahl.